

Kamelen og nåleøjet. Prædiken 6.s.e.t. den 24. juli 2022 i Herlufmagle og Sandby Kirke:

Min tro er en søgen. I bøger. I kirken. I ansigter. Samtaler. Tanker. Mit spejl.

Min tro er til tider en skræmt lille håben. Et værn imod vanvid. Den nødstedtes råb.

Min tro er sekunder, hvor alt giver mening: men også de timer, hvor alt kun er grus.

*Min tro er en tro på en dag at få givet
Den barnlige tillid – det evige liv.
Amen.*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Og se, der kom en hen til Jesus og spurgte: »Mester, hvad godt skal jeg gøre for at få evigt liv?« Han svarede ham: »Hvorfor spørger du mig om det gode? En er den gode. Men vil du gå ind til livet, så hold budene!« Han spurgte: »Hvilke?« Jesus svarede: »Du må ikke begå drab, du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk, ær din far og din mor!« og: »Du skal elske din næste som dig selv.« Den unge mand sagde: »Det har jeg holdt alt sammen. Hvad mangler jeg så?« Jesus sagde til ham: »Vil du være fuldkommen, så gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!« Da den unge mand hørte det svar, gik han bedrøvet bort, for han var meget velhavende. Og Jesus sagde til sine disciple: »Sandelig siger jeg jer: Det er vanskeligt for en rig at komme ind i Himmeriget. Ja, jeg siger jer, det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.« Da disciplene hørte det, blev de meget forfærdede og sagde: »Hvem kan så blive frelst?« Jesus så på dem og svarede: »For mennesker er det umuligt, men for Gud er alting muligt.«

Matthæusevangeliet 19,16-26

Amen

*Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.*

*Blomsterne blomstrer op.
Der går en edderkop.*

*Fuglene flyver i flok
når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.*

*Græsset er grønt og vådt,
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.*

Amen

Jeg kunne ikke lade være med at starte min prædiken i dag med den Danmarksberømte sang.

Jeg overvejede at spille den for jer, men jeg tænker, at I alle sammen kan melodien og sandsynligvis sidder og nynner den for jer selv, når I hører teksten.

Det er pudsigt nok, at Benny Andersen, der døde for tre år siden og Poul Dissing, der døde for nogle dage siden skulle blive landskendte og et fast makkerpar i mindst 50 år!

Ingen af delene lå i kortene.

De var begge to kendte mennesker før samarbejdet startede. Benny Andersen var kendt for nogle af sine digtsamlinger og for sine både sjove og lidt underlige børnebøger.

Poul Dissing var kendt for sin meget personlige sang. Han har sikkert haft fans, men jeg har kendt flere, som syntes, at han skabte sig og at han overhovedet ikke kunne synge. Han skulle med andre ord, hellere blive hjemme!

Men Svantes Viser betød et gennembrud for dem begge. Ja, man kan sige, at man dårligt kan tænke – læse digtene – viserne – uden straks at forbinde dem med Poul Dissings karakteristiske stemme.

Så jeg vil vove den påstand, at mange af de mennesker, som før opfattede Poul Dissing som mere eller mindre talentløs, måtte trække deres ord tilbage, for kunne man tænke sig en bedre fortolkning af Svantes Viser, end den, som Poul Dissing kunne præstere?

De blev kendt som Poul og Benny og turnerede land og rige rundt på kryds og tværs og holdt koncerter.

...

Sætningen: "Det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige" får mig til at tænke på Benny Andersen. Ikke at jeg nogensinde har hørt ham forholde sig til den bibeltekst, men fordi han – nøjagtig ligesom jeg selv – ofte har forholdt sig meget bogstaveligt til forskellige udtryk.

Tænk bare på: "Snøvsen", "katten i sækken" og andre underlige udtryk.

Jeg bliver nødt til at sige, at hvis en kamel skal kunne bevæge sig igennem et nåleøje – vi lader lige billedet stå et øjeblik – en kamel gennem et nåleøje – så skal der altså ske et mirakel! Mindre kan ikke gøre det.

Og **mirakler** sker – for som der står i dagens tekst: **alt er muligt for Gud!**

Havde nogen måske lige forestillet sig at denne her intellektuelle digter, som ofte ernærede sig som hyggepianist og så den venstreorienterede bluesanger med den fuldstændige karakteristiske mimik – at de skulle blive folkeeje? Er det ikke lidt af et mirakel – ja jeg spørger bare?!

De to har fungeret så godt som makkerpar at Svantes Viser blev bedre af at blive sunget af Poul Dissing end af nogen anden. Det blev umuligt at forestille sig Poul uden Benny eller modsat.

Ja, jeg ved godt, at de hver især ikke kun før men også efter Svantes Viser har haft en karriere, men jeg vil vove den påstand, at mange danskere har foretrukket dem sammen.

Samarbejdet blev så godt, at det blev til en række digte, der blev sat i musik og sunget af Poul.

Og de klæder hinanden synes jeg.

Benny Andersen har fortalt, at dengang han kontaktede Poul Dissing for at spørge ham, om han ville synge viserne, sagde Poul Dissing pænt: "Nej tak". Han havde travlt med sange, der skulle synges for at forhindre at Danmark kom med i EF på det tidspunkt, men det er jo alligevel lykkedes Benny at få Poul overtalt – og det var da godt.

...

Nu vil jeg gerne tilbage til kamelen. Det er jo ikke fordi vi ofte støder ind i kameler her i landet. Vi kan se dem i Zoo og Knuthenborg, ja nogle af os har set dem på rejser i udlandet, ja måske endda siddet ovenpå én.

Der findes to arter af kameler. Dromedaren er udbredt som tamdyr fra Nordafrika over Mellemøsten til Indien og Sydchina. Kamelen er tamdyr i Asien og lever kun vildt i Gobi-ørkenen på grænsen mellem Mongoliet og Kina.

Dromedaren har kun en pukkel, mens kamelen, der hedder Baktrisk kamel, er to-puklet. Mange tror, at de begge har vand i puklerne, men det passer ikke helt. De har nemlig fedt i puklerne. Og så er de så smart indrettet, at de kan lave fedt om til vand. Man kan sige, at de kan gå på slankekur i puklerne og på den måde slukke deres tørst. Hvis ikke det er alt for varmt, kan en kamel klare sig i flere måneder uden at få noget at drikke.

Når en kamel har tørstet i lang tid, bliver puklerne helt slatne, fordi den har tæret på fedtet. På grund af sine pukler er kamelen et af de dyr, der bedst overlever i den barske ørken.

Kamelerne kan blive op til to meter høje og tre meter lange. Kunne man forestille sig dette store dyr, som er større end en hest krybe igennem et nåleøje? – det bliver svært!

Kan I se det for jer? Det er måske muligt for et kamelhår at komme igennem et nåleøje, men hvis resten af dyret skulle kunne gennemføre det, ville det kræve et mirakel – men: **alt er muligt for Gud!**

(I parentes bemærket: det kan også være at vinde Tour de France, når man er dansk og hedder: Jonas Vingegård!)

...

Det var nok om kameler og mirakler. Det som er essensen for dagens tekster, er **tro!**

Og ikke nok med det. Det handler også om, hvordan vi praktiserer **troen**. Er vi *selvretfærdige*, som den unge mand, der kommer til Jesus og svarer på alle spørgsmålene – det har jeg gjort – jeg kan lige se ham for mig, stående med sin checkliste for hvert af de ti bud – **check!** Men da han bliver bedt om at sælge alt hvad han ejer og følge Jesus, bliver det anderledes alvorligt. Så kan han ikke længere bryste sig af at have gjort alt for at arve evigt liv!

...

Historien kaster lys over, hvad der sker, når vi hæfter os ved nøgleordet **"JEG"**. Hvad skal **jeg** gøre? Jamen, det har **jeg** gjort. Hvad mangler **jeg**? Han er *sit eget livs hovedperson*, og vi kan måske forestille os, at uroen kommer snigende, da Jesus lancerer *fire andre hovedpersoner* i hans liv, som i stigende grad gør krav på hans opmærksomhed. *Din far og din mor. Din næste. De fattige.* Og endelig: Jesus: *"Følg mig"*. Vi skal ikke udradere os selv, men skue andre steder hen end på vores egen navle!

Spørgsmålet er ikke, hvad skal **JEG** gøre, eller hvad skal jeg **GØRE**, men i stedet *hvordan kan vi tage imod hinanden som dagligt brød, **hvordan kan vi være noget for hinanden?***

Jesus taler hårdt til **AL** slags *selvretfærdighed* han møder. Nogle gange sker det i et og samme møde.

Derfor taler han også hårdt og ærligt til den unge mand i dagens tekst, som kommer helt naiv og *selvretfærdig* og hungrende efter bekræftelse. Den unge mand man går nedbøjet bort. **Men alt er muligt for Gud.**

Det betyder forvandling, virkeligheden vendt på hovedet, *kamelen kommer gennem nåleøjet*, den rige unge mand vender tilbage, det utrolige sker. Ikke fordi han bliver mere værdig. Men fordi **alt er muligt for Gud**, det aner vi selv i det mindste – i muligheder vi ikke havde drømt om, der pludselig åbner sig, i lange hverdage uden kiv og strid, når vi opdager at vreden at forsvundet. **Så ser vi med troens øjne. Og troens øjne opdager, at der bor en kærlighed i alle. Takket være Gud.**

Amen.